

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quonam pacto à Iudaeis oriundus Sabbatius, Nouatianoru[m] presbyter
opinionis suae socios deseruerit. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

De Iudeo qui per Atticum Episcopum in diuino baptisme neruorum resolutione liberatus erat.

CAP. IIII.

ATque ut hæc vna res, quam temporibus Attici accidisse modò commemorauit, permultum profuit ecclesiæ, sic eadem tempora & miraculis & donis sanatum nobilitata fuerunt. Nam Iudeus, qui à multis iam annis paralyssi conflictatus, in lecto decubuerat, cum omnia curationum & medendi genera, omnesque Iudaicas preces ac vota expertus, nihil planè inueniret remedij, tandem ad Baptismum Christianorum confugit, pro certo persuasus, huius tanquam veri medici adiumento se ad integrum valetudinem restitutum fore. Quæ res erat quād primum Attico significata. Ille igitur Iudeum fidei articulis instituens, & spem in Christum ei annuncians, iubet ad baptisterium in lecto apportari. Iudeus paralyssi oppressus, simul ac baptismum sincera fide receperat, & ex lauacro baptismatis erat elatus, confessim morbo liberatus est, & ad sanitatem restitutus. Hæc curatio diuina Christi virtute, nostris temporibus, hominibus declarata fuit. Quia quidem re ex gentilibus complures ad credendum induiti, baptismum receperunt. Iudei autem, quamvis signa & miracula quærerent, signis tamen ad credendum induci non poterant.

Quonam pacto à Iudeis oriundus Sabbatius, Novatianorū presbyter opinionis suæ socios deseruerit.

CAP. V.

QVanquam eiusmodi beneficia erant à Christo in homines collata, plerique tamen illa pro nihilo ducentes, suæ ipsorum improbitati sedulo deseruierunt. Neque enim Iudei solum miraculis & prodigiis editis minus obsecundarunt, sed alii etiam, qui eorum solum ritus imitari gaudent, idem cum illis de religione sentire conuincuntur. Sabbatius enim de quo paulò ante mentione feci, cù nō posset in animū inducere, vt presbyterij gradu cōtētus acquiesceret, sed studio semper arderet ad Episcopatus honorē ascendi, eisdem temporibus, occasione ex festi Paschatis Iudaici

S O C R A T . H I S T O R .

daici obseruatione arrepta, ab ecclesia Nouatianorum se separauit. Itaq; cum in loco quodam ciuitatis, qui collis aridus dicitur, vbi nunc est forum Arcadij, separatim ab Episcopo suo Sifinio cōuentus forte ageret, facinus facere aggressus est omni suppliciorum genere vindicandum. Nam ipso die, quo sacra Synaxis celebrabatur, cum particulam quandam Euangelii legeret, in qua insunt ista verba. Appropinquabat dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha addebat de suo, quæ neque vspiam scripta, neque vnquam audita sunt, Ista scilicet: execrabilis quisque, qui absque Azymis Pascha celebrat. Quæ cum essent audita per multorum animos peruaferunt: vsque adeo, vt qui ex laicis Nouatianiæ essent simpliciores, illi quasi à fide abrepti ad eum eiusque doctrinam se contulerint. Verùm calidum hoc commentum minimè cessit illi ex sententia, quandoquidem adulterandi verbi Dei audacia exitum habuit planè infelicem. Nam haud ita multo post, cum festum Paschatis secundum antecceptam animo de eius obseruatione opinionem celebraret, multiq; ad eum de more confluenter, & consuetas vigilias per totam noctem agerent, tumultus furiosus & planè dæmoniacus illos occupauit. Videbantur enim sibi videre Sifinium suum iporum Episcopum cum ingenti hominum multitudine in ipsos impetum facere. Vnde cum maxima turba fieret, illi, vt verisimile erat, noctu præsertim, atque adeo in Angustum locum conclusi, se mutuo obtrierunt. in quo tumultu ex illis amplius septuaginta homines peridere. Quo facto complures defecerunt à Sabbatio: non nulli autem stultæ illi & ineptæ opinioni de Paschatis obseruatione animis antecryptæ mordicus adhæserunt. Quemadmodum autem Sabbatius iureurando, quo se iam pridem astrinxerat, violato ad Episcopatum ascenderit, dicimus paulo post.

De ijs qui tunc temporis opinionis Arianæ Antesignani fuerunt. C A P . VI.

DOrotheus sectæ Arianæ episcopus, quem Antiochia Constantinopolim ab Arianis translatum supra memorauimus, cum ad centum decem & nouem annos vitam